

Taha Akyol

Kürt meselesi nereye?

ARKADAŞIMIZ Aslı Aydıntaşbaş'a Ahmet Türk'ün söylediklerinden bir cümle diğer hepsinden önemli. İlimli bilinen Ahmet Türk'ün niye sert konuşmalar yaptığını soran Aslı'ya Ahmet Türk diyor ki:

- Geçmişte hep dengeli konuştum. Ama yararı olmadığını gördüm...

Bu sözler, BDP hareketinde artık kimsenin “dengeli” konuşmaya özen göstermediğinin beyanıdır.

Aslında yeni de değil, Ahmet Türk, 2003'te de “AB ölçüleri, Kürtleri tatmin etmez” diyerek, amaçlarının demokrasi değil Kürt milliyetçiliği olduğunu ima etmişti.

‘İlimli’ bilinen Aysel Tuğluk da demokratik özgürlüklerin yeterli olmadığını, Kürtlerin “statü” istediğini söyledi.

Besbelli ki, Türkiye’de demokrasi gelişirken Kürt milliyetçiliği radikalleşiyor!

Ahmet Türk de dilini buna uyarlamıştır. Yoksa, ılımlı dilin bir işe yaramamasından değil...

‘Gecikmiş milliyetçilik’

Türkiye Kürt meselesinde önemli açılımlar yapmıştır, bunu kimse inkar edemez.

Evvla konuşulmadık konu kalmamıştır. Ahmet Türk'ün söylemek isteyip de yasak olduğu için söyleyemediği bir şey var mı? Kürtçe'nin konuşulması konusundaki yasaklar kalkmıştır. Devlet Öcalan'la “müzakere” etmektedir vb...

Daha yapılması gerekenler diye, siyasi görüşünüze göre çok uzun, uzun veya kısa bir liste çıkarabilirsiniz. Ama demokrasinin geliştiği inkar edilemez..

Mesele de burada zaten: Demokrasinin gelişmesi Kürt hareketini ılımlılığa, demokratik söylem ve metodlara yöneltmemiştir.

Aksine, Kürt milliyetçiliği daha maksimalist ve daha keskin hale gelmiştir.

Zira amacı demokrasi değildir; demokrasi içinde demokratik metodlarla çözüm aramak değildir. 19. yüzyıldaki Balkan milliyetçilikleri gibi, “gecikmiş milliyetçilik”lerde görülen şiddet ve maksimalizm 20. yüzyılın sonunda Kürt milliyetçiliğinin de özelliği haline gelmiştir.

Balkanlar'da “Büyük Sırbistan, Büyük Yunanistan, Büyük Bulgaristan, Büyük Arnavutluk” gibi ateşli etnik fanatizmler yüzünden büyük facialar yaşanmıştır...

Çözüm ılımlı tavırlarda!

Kürt hareketinde ‘gayri resmi’ olarak basılan, dağıtılan Kürdistan haritalarının da böyle uçsuz bucaksız sınırları var!

“Demokratik özerklik, demokratik konfederalizm” kavramları, bireysel ve kültürel özgürlük değil, coğrafi mekân temelli kavramlardır. Nasıldır o coğrafya?! Hangi iller var içinde?! O iller etnik olarak homojen mi?! Kürtlerin tamamı aynı görüşte mi?! Coğrafya tanımlı çözüm projelerinin büyük kitlevi çatışmalara, milyonların karşılıklı göç hareketlerine yol açtığını tarih göstermiyor mu?!

Bunları çözüm sanarak böyle bir felaketin dehlizine sürüklenme tehlikesi hepimizin önünde duruyor!

Şunu da bilelim: Kürt milliyetçiliği artık sosyo-politik bir harekettir, halk tabanı vardır. Hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktır. Liberal özerklik mi olur, ‘demokratik

özerklik' denilen totaliter model mi olur, ayrılık mı olur?.. Kâhin değilim, bilemem.
Bir bildiğim var ki, ılımlı tavırların yerini çılgınlıklar alır ve mesele coğrafya faktörüne düğümlenirse fekalet olur herkes için.
Ahmet Türk falan çok önemli değil. Asıl Öcalan düşünmeli bu korkunç felaket ihtimalini... Madem görüşüyorlar, devlet de Öcalan da çözümü 'mümkün'lerde, 'ılımlı' fikirlerde aramalı, kitlevi felaketleri tetikleyecek tavırlardan sakınmalıdırlar...